

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Koela-N EOOD

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obzafwane i danycno-osiguritelna praktika” Warna pri Centraľno upravljenje na Nacionalnata agencija za приходite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że prawo do rozporządzania rzeczą jak właściciel obejmuje także prawo zlecenia przewoźnikowi dostawy towarów osobie trzeciej, innej niż odbiorca wskazany na fakturze, i w tym rozumieniu sam odbiór towarów przez tę osobę trzecią stanowi dowód tego, że poprzednie dostawy towarów zostały dokonane?
- 2) Czy art. 14 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że brak faktycznego władztwa nad towarami przysługującego bezpośrednio dostawcy oznacza niespełnienie przewidzianych w dyrektywie 2006/112 przesłanek istnienia dostawy towarów, niezależnie od faktu odbioru towarów przez kupującego?
- 3) Czy fakt nieokazania pomocy organom podatkowym przez poprzednich dostawców w łańcuchu dostaw oraz brak przeładunku towarów stanowią obiektywne dane, na podstawie których należy ustalić, że podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że transakcja, na której opiera prawo do odliczenia, stanowi element oszustwa podatkowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varas Cíveis de Lisboa (Portugalia) w dniu 4 kwietnia 2014 r. – João Filipe Ferreira da Silva e Brito i in. przeciwko państwu portugalskiemu

(Sprawa C-160/14)

(2014/C 175/37)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Varas Cíveis de Lisboa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: João Filipe Ferreira da Silva e Brito i in..

Strona pozwana: Państwo portugalskie.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 1 ust. 1, powinna być interpretowana w ten sposób, że pojęcie „przejęcie przedsiębiorstwa” obejmuje sytuację, w której spółka działająca na rynku lotów czarterowych zostaje rozwiązana w wyniku decyzji jej większościowego akcjonariusza, który jest sam spółką czynnie działającą w sektorze lotnictwa, i w ramach likwidacji, spółka dominująca:
  - i) wstępuje w sytuację rozwiązywanej spółki w umowach wynajmu samolotów i obowiązujących umowach o loty czarterowe zawartych z agencjami turystycznymi;
  - ii) prowadzi działalność wcześniej prowadzoną przez rozwiązaną spółkę;

- iii) ponownie przyjmuje pracowników wcześniej zatrudnionych w rozwiązanej spółce i powierza im identyczne zadania;
- iv) otrzymuje niewielkie wyposażenie rozwiązanej spółki?
- 2) Czy art. 267 (dotychczasowy art. 234) powinien być interpretowany w ten sposób, że Supremo Tribunal de Justicia wobec okoliczności faktycznych opisanych powyżej, a także wobec faktu, że sady krajowe niższej instancji, które rozpatrywały sprawę, wydały sprzeczne orzeczenia, ma obowiązek wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, przedstawiając pytanie dotyczące prawidłowej wykładni pojęcia „przejęcia przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE?
- 3) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności zasady sformułowane przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w wyroku w sprawie Köbler⁽²⁾ dotyczące odpowiedzialności państwa za szkody wyrządzone jednostkom w związku z naruszeniem prawa wspólnotowego dokonanego przez sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji, sprzeciwia się zastosowaniu przepisu krajowego, który wymaga jako podstawy wystąpienia z pozwem o odszkodowanie przeciwko państwu wcześniejszego uchylecia tego wyrządzającego szkodę orzeczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 82, s. 16.

⁽²⁾ C-224/01, EU: C:2003:513.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 kwietnia 2014 r. – Alfredo Rendón Marín przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-165/14)

(2014/C 175/38)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alfredo Rendón Marín

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy jest zgodne z art. 20 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w wykładni przyjętej w wyrokach z dnia 19 października 2004 r. (sprawa C-200/02)⁽¹⁾ i dnia 8 marca 2011 r. (sprawa C-34/09)⁽²⁾ uregulowanie krajowe wykluczające możliwość udzielenia zezwolenia na pobyt rodzicowi małoletniego obywatela Unii Europejskiej pozostającemu na jego utrzymaniu w przypadku wcześniejszej karalności tego wnioskodawcy w kraju złożenia wniosku, choć wiąże się to z wydaleniem z terytorium Unii tego małoletniego, gdyż musi on przebywać ze swym rodzicem?

⁽¹⁾ EU:C:2004:639

⁽²⁾ EU:C:2011:124

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera (Hiszpania) w dniu 7 kwietnia 2014 r. – Grupo Itevelesa S.L., Applus Iteuve Technology, Certio ITV S.L. i Asistencia Técnica Industrial SAE przeciwko Oca Inspección Técnica de Vehículos SA i in.

(Sprawa C-168/14)

(2014/C 175/39)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grupo Itevelesa S.L., Applus Iteuve Technology, Certio ITV S.L. i Asistencia Técnica Industrial SAE.